

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

เป็นศาสดาด้วยการภาวนา

ระวัง ๆ นะคนตาบอด ใครไม่หลีกตายได้นะ นุ่นกำลังมา (นักเรียนตาบอดครับ) นุ่นแล้วจึงได้บอกให้คนหลีก อะไรจะน่ากลัวยิ่งกว่าคนตาบอด คนใจบอดมันก็เหมือนกัน ชนตะคนใจบอด ไม่ได้กลัวจนกระทั่งนรก ตูมเลย ๆ พวกใจบอดมันเป็นอย่างนั้น พวกตาดีนี้อหฺบ ๑ ขึ้นนิพพาน แน่มันต่างกันนะใจดวงเดียว เพราะฉะนั้นจึงต้องมีครูสอน มีธรรมสอนนะซิ ไม่งั้นตูมเลย ๆ ก็ไปแบบตาบอด (ครูและนักเรียนโรงเรียนคนตาบอดมากราบนมัสการและถวายกฐิน จำนวน ๓,๖๗๙ บาท) ดีแล้ว เราบอดในชาตินี้ ตาเราบอด ใจเราไม่บอดไม่เป็นไร

คิดดูซิตั้งแต่พระจักขุบาลท่านยังเป็น สงฺฆิ สรณิ คจฺฉามิของพวกเราได้ ทั้ง ๆ ที่ท่านตาบอด คือใจไม่บอด เป็น สงฺฆิ สรณิ คจฺฉามิ ของโลกได้เลย พระจักขุบาล จกฺขุ ก็คือตา ปาล แปลว่ารักษา ออกจากภาษาบาลี ส่วนมากพวกมหาพอแย็บมันขึ้นเลย พอแย็บขึ้นมันเข้าใจทันที เรียนแต่พวกนี้ทั้งนั้น เรียนศัพท์เรียนแปล ธาตุ วิภัติ ปัจจัย ภูมิมหา จึงเป็นภูมิที่คั่นคว่าเอามาก คือประโยคสามนี้ประโยคที่พื้น พื้นใหญ่โตอยู่ที่นี่ หนัก ที่นี่พอสี่ห้าไปแล้วก็เอากิ่งก้านนี้ออกไปเท่านั้น ส่วนต้นลำทั้งหมดรากแก้วรากฝอยอยู่ในนี้หมด อยู่ในประโยคสาม

เพราะฉะนั้นเรียนประโยคสามจึงตั้งหลายปีกว่าจะเสร็จ ประโยคสี่ห้าไป ปีเดียว ๆ ผ่านได้ ๆ ส่วนประโยคสาม นาน เราสอบอยู่ตั้งเท่าไร สามปี สอบตกอยู่สองปี ปีสามถึงได้เรียนมาเท่าไรถึงได้มาสอบ นั่นก็อย่างนั้นแหละ ก็รู้เฉย ๆ มาพิจารณาหมด ย้อนหลังหมดนะที่เราเรียน มานั้นเรียนมาอย่างไร เช่นเรียนอย่างนี้ก็ไม่เห็นมีประโยชน์อะไร แน่ ถ้าเรียนแถวแนวของความผิด ความถูก ความแก้ความไข นั่นถูกต้อง ๆ เป็นแปลนไปโดยลำดับ เรียนคั่นคว่าใน ธาตุ วิภัติ ปัจจัย อะไรเหล่านี้ มันก็ไปคั่นศัพท์ของบาลีเฉย ๆ พวกเราไม่เห็นมี ธาตุ วิภัติ ปัจจัย ปู้กก็แหงนหน้ามาเลย นั่นเห็นไหม มีธาตุ วิภัติ ปัจจัยอะไรกว่าจะเป็นปู้กก็มา

นี่ภาษาบาลีต้องมาจากศัพท์นั่น ธาตุนั้น วิภัตินั้น ปัจจัยนี้หนุนเข้าไป จึงเป็นภาษาอย่างนี้ขึ้นมา กว่าจะได้แปลออกมานี้ได้มาตั้งแต่ต้นขึ้นมา ทีนี้เวลามาดูแล้วมันก็ไม่เห็นมีอะไร เอามาเทียบ เอามาพิจารณาคั่นคว่าถึงการเรียนมามีแง่หนักเบาอย่างไร การเรียน

เรื่องราวของความดีความชั่ว การแก้ไขเปลี่ยนแปลง อันนี้เป็นทางที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง แต่ส่วนอันนี้ก็ไม่มีอะไร จึงว่าปู่ก็เท่านั้นภาษาบาลีก็แปลออกมาเท่านั้น ก็ไปแล้วเข้าใจแล้วเท่านั้น จำเป็นอะไรจะต้องไปหาค้น ธาตุ วิภัติ ปัจจัย นี่อันนี้เราว่าไม่จำเป็น แต่ว่าเพื่อวางรากฐานเอาไว้ก็ต้องเรียนใช้ใหม่

รากฐานมันมี ทุกอย่างมันมีรากฐานมาจากนั้น ๆ ก็ต้องเรียนเอาไว้ แต่เรียนนี้มันเพียงว่าเพื่อจะได้รู้แนวทาง ออกภาษามาแล้วเป็นยังไง บาป บุญ วิธีแก้อย่างไร เป็นภาษาบาลีออกมา ก็เหมือนภาษาเราออกมา ที่นี้ใช้ได้แล้ว ส่วนอันนั้นค้นเข้ามา อย่างคนทั้งคนนี้มันออกมาจากธาตุอะไรบ้าง นี่ผสมผสมกันมาแล้วถึงมาเป็นคน นั้น มันก็อย่างนี้เอง เรื่องภาษาบาลีเป็นแบบเดียวกัน อย่างที่เขาแปลอะไร อันนั้นเราก็ฟัง แสดงว่าอ่อนภาษาบาลีมาก แปลมาไม่ถูก ผิดธาตุ วิภัติ ปัจจัย ผิดจาก เอกพจน์-พหูพจน์ผิดตรงไหน ๆ รู้ทันทีที่เขาว่า นั่งหลับตาแต่มันรู้ อยู่ ก็มันเรียนมาแล้วเข้าใจใหม่ หากไม่สนใจ เพราะเอาภาษากันว่าถวายนแล้วพอ เอาตรงนั้น

ยกภาษาบาลีขึ้นมามันไม่ถูกศัพท์ถูกแสง ถูกวิภัติ ปัจจัย หรือถูกเอกพจน์-พหูพจน์เมื่อมันผิดแล้วมันก็เข้ากันไม่ได้ ถ้าเป็นภาษาบาลีสอบตก เข้าใจใหม่ มันแปลไม่ถูก ตั้งอันนี้มาไม่ถูก ผู้นี้สอบตก นอกจากกรรมการตบอด จะให้เท่านั้นเอง ถ้าตาดีแล้วไม่ได้ รู้อย่างถวายน ปัสกุลจิวราณี หรืออะไรเล่าให้ฟังไม่ใช่เหรอ เพราะฟังลงถึงธาตุนี้ไม่ใช่ธรรมดา ขึ้นไป สีลวนุตตส บทเวลาจะเอาสุดท้ายละ สีลวนุต มันทักกันไม่ได้ สีลวนุตตส เป็นเอกพจน์ สีลวนุต ประโยคครอบธาตุของอันนี้ ต้องเป็นเอกพจน์เหมือนกัน สีลวนุต เป็นพหูพจน์มันเข้ากันไม่ได้ อย่างนี้ละปู้รู้ทันที แสดงว่าอ่อนบาลี หรือตกคำบาลี

นี่ละที่เราไปแปล เราตีหน้าผากมหาดด้วยกัน เป็นเจ้าคุณเสียด้วยนะ เราเทศน์อยู่นี้แล้วมาคุยธรรมะธัมมกัน คือเวลาเราเทศน์เราไม่ไปตามธาตุ วิภัติ ปัจจัย เราเอาเนื้อความเรียกว่าแปลโดยอรรถ แปลโดยพยัญชนะ แปลโดยพยัญชนะนี้เก็บอะไรไป แปลโดยอรรถนี้ตรงแนวเลย เหมือนอย่างเรารับประทานนี้ ทำแกงนี้มีอะไรผสมเป็นกงเป็นแกงมานี้เรียกว่า แปลเป็นพยัญชนะ มีพริกมีผักมีปลาผสมกัน อันนั้นอันนี้ผสมกัน ถ้าว่าแปลหนังสือ แปลพยัญชนะ หาเก็บมาหมด ที่นี้แปลโดยอรรถแปลอย่างไร อันนี้เสร็จแล้วชัดเลย เข้าใจใหม่ นี่แปลโดยอรรถ ชัดเลย นี่เราแปลโดยอรรถ ชัดเลย เราแปลแบบชัดเลยนะ ทางนั้นว่าหลวงตาแปลเพี้ยน ๆ ศัพท์ เขาไม่กล้าพูดว่าผิดศัพท์ ว่าเพี้ยน ๆ ศัพท์ บาลีผมได้ร้อยเปอร์เซ็นต์นะท่านเจ้าคุณ เจียบเลย นั้น ถ้างงว่าบาลีมันไขหมดแก้หมด หลักทั้งหมด

ขึ้นมาจากรากแก้วรากฝอย คนไม่แปลหนังสือเก่งจะได้ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์หรือ จึงว่าสอบบาลีนี้เป็นบุญแจไชพระไตรปิฎก

ท่านว่าเราแปลเพี้ยนๆ ถ้าจะว่าแปลผิดก็ไม่กล้าพูด จึงบอกว่าแปลเพี้ยนๆ บาลีผมสอบได้ร้อยเปอร์เซ็นต์นะท่านเจ้าคุณ เจียบเลย นั่นเห็นไหม พอว่าร้อยเปอร์เซ็นต์นี้ครบหมดแล้ว ทำไมจะแปลไม่ได้แค่นี้ ความหมายก็กว้างนั้น ก็จะไปหาคล้ออะไร นั้นผัก นั้นปลา ก็มันเป็นแกงมาแล้วพืดเลยซิ เข้าใจไหม นี่แปลแบบพืดเลย ยกสำหรับให้ เอาเลย ผู้ทำแกงก็ทำไปๆ พอเสร็จแล้ว เอาพืดเลย แปลอันนี้แปลแบบพืดเลย ก็เลยอยู่ตรงไหนตีเข้าไปเลย ความหมายกว้างนั้น พวกปริยัติมันติดปริยัติ ว่าเราแปลผิดศัพท์ พวกมหาเปรียญพวกเจ้าคุณเคยพูดเหมือนกัน แทนที่เราจะมาคิดถึงว่าเราแปลผิด เราไม่ได้คิดนะ แหม ติดปริยัตินี้เหมือนหนอนติดกระดาษเทียนนะ ว่าอย่างนั้นนะ เราวิตกวิจารณ์ เราคืนไปสอนอีกนะ ยอมรับเรานะ รู้สึกว่าทางปฏิบัตินี้แทบจะไม่มีในใจนะ ว่าจริงๆ นะเรา ทำไมจึงไปแตะกระดาษอยู่อย่างนั้น เรียนมาเพื่อปฏิบัติ ทำไมไม่ปฏิบัติให้เห็นตัวจริงมัน ยอมนะ เจ้าคุณ ๙ ประโยค ไม่ใช่ของเล่นนะ พืดกับ ๓ ประโยค ยอมเรานะ ชัดเอาหนัก

มันติดกันนะ เราแปลเฉยๆ เรียนปริยัติเฉยๆ ไม่มีภาคปฏิบัติ ถ้ามีภาคปฏิบัติมันเก็บลึกเข้าไปกว่านั้นๆ นะ ไม่ได้ไปผิวเผินอย่างปริยัตินะ ปริยัตินั้นแหละพาให้เปิดให้ได้หลักได้เกณฑ์ขึ้นมา เป็นลึกๆ ลับๆ ออกมาจากปริยัติเปิดทางให้ เข้าชัดกันเลยทีเดียว นี่ มันก็ได้เหตุได้ผลขึ้นมา มีอะไรเอาอ่านมาเลย ถ้ามามาเลย วันนี้ชี้แจงเทศน์ เทศน์ทุกวันมันเหนื่อยแล้ว

โยม เป็นปัญหาจากอินเทอร์เน็ตครับ กราบทำหลวงตาด้วยความเคารพอย่างสูง หลานได้ฝึกหัดปฏิบัติภาวนามาตลอด ๕-๖ ปี นานเท่ากับที่องค์หลวงตาช่วยชาติเจ้าคณะจิตมีความเปลี่ยนแปลงอย่างที่องค์หลวงตาได้เทศน์ไว้ในตอนเช้า คือ โลง เบาสบาย รู้จักวางในสิ่งที่ใกล้ตัวเจ้าคณะ พยายามให้อยู่กับปัจจุบันตลอดเจ้าคณะ จิตก็แนบติดกับพุทโธ จนบางครั้งพุทโธไม่มี มีแต่ลมหายใจเข้าออก แต่ถ้ารู้ตัวก็พุทโธได้ทันที ไม่ลืม ก็รู้สึกว่าพุทโธแน่นหนามาก นึกได้เมื่อไรพุทโธจะมาเมื่อนั้นเจ้าคณะ กราบขอเรียนถามดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ที่หลานปฏิบัติมานี้ถูกต้องหรือเปล่าเจ้าคณะ ถ้าไม่ถูกต้อง กราบเมตตาหลวงตาโปรดแนะนำด้วยเจ้าคณะ

หลวงตา ถูกต้องแล้ว เอ้า ว่าไป

โยม ข้อ ๒ หลานต้องการใช้ธรรมโอสธรักษาความเจ็บป่วยของธาตุขันธ์เจ้าคณะ กราบเมตตาหลวงตาบอกวิธีปฏิบัติด้วยเจ้าคณะ

หลวงตา เรื่องภาคปฏิบัติเรื่องธรรมโอสณี่ ส่วนมากผู้ปฏิบัติจะรักษาโรครภัยใน บางส่วนได้ด้วยภาคปฏิบัติ ส่วนอย่างหนึ่งก็เป็นเรื่องของหมอโดยตรง ถ้ามีเชื้อโรครมี อะไรๆ เป็นเรื่องของหมอ ถ้ามีเป็นธรรมดาของมันเป็นเรื่องของธรรมแก้ได้ล้วนๆ แม้จะเป็นเรื่องของหมอก็ตามถ้าจิตไม่ติดเสียอย่างเดียว จิตก็ผ่านได้เลย ถึงอันนี้จะตายก็ไม่มี เสียหาย มีแยกแยะกันอย่างนั้น ที่ว่ามีสติๆ นั้นถูกต้องแล้ว สติจำเป็นมากทีเดียว ยิ่งการ ภาวนาด้วยแล้ว สติติดแนบเท่าไรยิ่งดี ดังที่เคยพูดให้ฟังแล้ว บิบบังคับกันไม่ให้คิดเรื่อง อื่นใด คือคิดเหล่านั้นเป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด ที่มันขำนิขำนาญคล่องตัว คิดปรุงเรื่องนั้น เรื่องนี้ทั่วโลกสงสาร มีแต่เรื่องของกิเลสมันคิดนะ ทีนี้เมื่อมันคิดพอตัวของมันแล้วมันจะ ออกของมันเหมือนกับน้ำพุๆ ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ

ทีนี้เวลาเราเอาคำบริกรรม สติบังคับคำบริกรรมปิดท่อน้ำที่มันพุ่ง เข้าใจไหม เอา คำบริกรรมเช่นพุทโธเป็นต้นปิดกั้น ทีนี้เอาสติจับไว้บัตกรีเอาไว้ไม่ให้มันดินออกมาได้เลย นี่ตรงนี้ที่ตรงทุกขุมากนะ เราทำมาแล้วทั้งนั้นนี้ ทุกขุมากที่สุดที่จิตมันพุ่งๆ ด้วยกิเลส ตัณหา ทีนี้เราก็ปิดมันด้วยอำนาจของธรรม เช่น คำบริกรรมพุทโธ แล้วบัตกรีด้วยสติ เข้าใจไหม ให้ติดแนบไม่ให้มันออก มันอยากออกเท่าไรเหมือนว่าอกนี้จะระเบิด จำนะท่าน ทั้งหลาย นี่กิเลสมันรุนแรง นี่เรียกว่ากิเลส ที่มันคิดมันปรุงต่างๆ ตัวกิเลสจริงๆ มันอยู่ข้าง ใน ความคิดนี้ออกไปจากตัวต้นให้ปรุง เข้าใจไหม ตัวกิเลสแท้ๆ ตัวต้นนั้นแหละ คิดไป โน้นไปนี่กิเลสใช้ให้ไป หนุนไป

ทีนี้เราเอาพุทโธ พุทโธนี้เป็นเรื่องของธรรม ความคิดถึงเรื่องต่างๆ จะไม่บริกรรมก็ ตาม เป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด คิดเรื่องรูปเรื่องเสียง เรื่องได้เรื่องเสีย เรื่องรักเรื่องชัง เป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด ทีนี้เราปิดเลยไม่ให้มันออก คิดแบบไหนก็ไม่ให้ออก เราจะให้ออกแต่คำว่าพุทโธๆ อย่างเดียว เปิดช่องให้พุทโธ แล้วสติติดไว้ บังคับ นี่ทุกขุมากทีเดียว นะ โอ เหมือนอกจะแตก แต่มันไม่ถอยเท่านั้น เอา แตกกก็แตก อย่งไรจะไม่ยอมผลออกจาก คำว่าพุทโธ ถ้าผลเมื่อไรอันนี้จะออกนะ นี่ที่ทุกขุมากที่สุด

แต่ไม่นานนะ วันแรกนี้หนักมากที่สุด พอวันที่สองค่อยอ่อนลง วันที่สามอ่อนลง อ่อนลงเท่าไรจิตนี้ยิ่งโล่งขึ้นๆ นี่ธรรมมีกำลัง ปล่อยให้ธรรมเปิดทำหน้าที่ก็คือว่า พุทโธก็เป็นธรรม สติก็เป็นธรรม ความพยายามให้ติดแนบกันก็เป็นธรรม บิบบังคับไว้ กิเลสไม่มี ทางออก ทีนี้จิตใจก็ค่อยโล่งขึ้นๆ ความผลัดกันทั้งหลายก็ค่อยเบาบางๆ จนกระทั่งประหนึ่ง ว่าบางครั้งถึงกับไม่มีความผลัดกันอยากคิดอยากปรุงเลย เพราะอันนี้ดีเข้าๆ ให้จำไว้นะ เวลาหนักหนักมากนะ กิเลสตัวเป็นภัยต่อเรามันเคยเดินวัฏจักรมาสักก็กัปกัปปี้ในหัวใจ

ดวงเดี๋ยวนี้ มันจะไม่ชำนาญยังงี้ ที่นี้เวลาเราจะมาปิดกันไม่ให้มันเดินนี้ มันก็ดันเรา เหมือนอกจะแตก ให้จำเอาไว้ เอา แตกกี้แตก ไม่แตกอกนะ กิเลสนั้นละตัวจะแตก สู้กันนี้ กิเลสจะแตก เราไม่แตกว่างั้นเลย หมุนตัวเข้าไป บังคับเข้าไป

วันแรกนี้ อู้อยู่ พุดไม่ถูกเลยนะเพราะความบังคับ ไม่ให้ผลเลยตั้งแต่ตื่นนอน พอแย็บก็เอาเลยรู้กันเลย จับปั๊บเลย ก็ตั้งที่พุดวาระฆังตั้งเปงนั้น คือลงใจแล้วว่าจิตของเราที่เจริญแล้วเสื่อม ๆ นี้ อาจจะเป็นเพราะเราไม่มีคำบริกรรม มีแต่การกำหนดจิตเอาไว้ด้วยสติเฉย ๆ มันอาจผลไปทางใดก็ได้ เพราะฉะนั้นมันถึงเจริญแล้วเสื่อม ๆ คราวนี้เราจะบริกรรม คือจะให้คำบริกรรมติดไว้กับจิต มีสติบังคับอยู่นั้น เอา มันจะเสื่อมจะเจริญให้รู้กันคราวนี้ มาแน่ใจจุดนี้ แล้วพ่อแม่ครูจารย์ท่านก็สอนอยู่แล้ว แต่เรายังไม่ได้ปักจิตอะไรนักแต่ก่อน พอกิเลสมันทำให้สับสนเหลวอยู่เรื่อย ๆ ที่นี้พอมานักจิตลงไป เอาแน่ละที่นี้ จะเอาคำบริกรรมพุดโรกับสติติดกันเลย จะเอาอันนี้ให้ได้ จะไม่ให้ผล มันจะเป็นยังงี้ จะเสื่อมจะเจริญไปไหนให้รู้กันจุดนี้

พอลงใจปั๊บ เอาละนะที่นี้ นี่หมายความว่าตั้งสตินะ ตั้งสตินี้หมายถึงว่าจะไม่ให้ผลเลย เพราะฉะนั้นจึงว่าเหมือนระฆังตั้งเปงนี้นักมวยต่อยกันเลย ความผลอกกับความไม่ผลอตต่อยกัน ทางนี้ก็มีแต่ความไม่ผลอตชั้ดกันไป กิเลสที่มันเคยคิดพลุ่ง ๆ ตลอดเวลานี้ ตีมันลง วันแรกหนักมากทีเดียว พอวันที่สองค่อยเบาไป วันที่สามเบาไปมากเข้านะ เบามากเข้า ๆ ทางธรรมนี้เดินออกโล่ง ๆ สติจึงเป็นของสำคัญ ถ้าสติควบคุมอยู่แล้วกิเลสจะไม่เกิดแหละ ความคิดความปรุง เพราะฉะนั้นจึงบอกว่าสติตั้งแต่ขั้นเริ่มต้น ตั้งสติใช้ประเภทนี้ ถ้าขึ้นไปอีกสติก็ต้องมีติดแนบตามประเภทของกิเลสของธรรม ละเอียดเข้าไปเท่าไรสติก็ยิ่งละเอียดเข้าไป นี่พุดถึงว่าสติเป็นของสำคัญ เอาที่นี้ถามต่อไปอีก

โยม กราบขอเมตตาองค์หลวงตาบอกแนะนำวิธีให้คนแก้ลดมานะ ๙

หลวงตา มานะ ๙ มันคืออะไร เราเรียนจนเป็นมหากิไม่ทราบว่ามีมานะ ๙ มันคืออะไร อย่าถามมาเลยมานะแก้แก้มันนั้น รู้เท่าไรก็ไม่ตอบ มันยังไม่ถึงขั้นจะตอบ เอา ถามอย่างอื่น

โยม ท้ายนี้ขออนุโมทนาสาธุการที่องค์หลวงตาได้เมตตาแก้หลานผู้น้อย และกราบอาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์สามแดนโลกธาตุ จงดลบันดาลให้หลวงตาอยู่เป็นที่พึงของสรรพสัตว์ทั้งหลายในสามแดนโลกธาตุ ตลอดนานเท่านานเจ้าค่ะ

หลวงตา เอ้าว่าไป เราก็ออยู่ของเราอย่างนี้ ใครอาราธนาไม่อาราธนาเราก็ออยู่ของเราอย่างนี้

โยม คนที่สองครับ กราบนมัสการหลวงตาด้วยความเคารพอย่างสูง ลูกได้นั่งสมาธิมาเป็นระยะๆ แต่ไม่ต่อเนื่อง ระยะแรกๆ มีอาการน้ำตาไหลและร้องไห้ กลั้นอาการไว้ไม่ได้ ซึ่งภายหลังได้ทราบว่า เป็นอาการปิติ แต่ก็ไม่ได้ทำเป็นประจำ ทำบ้างขาดบ้าง และมาระยะนี้ลูกได้ชมการถ่ายทอดสดจากที่หลวงตาเทศน์ จึงได้มีกำลังใจ จึงอยากปฏิบัติให้มีความต่อเนื่อง และได้สวดมนต์ทำสมาธิก่อนนอน มีอาการขนลุกชู่ซ่า บางวันก็สงบได้ บางวันก็ยังไม่สามารถจะควบคุมจิตได้ ลูกใช้วิธีกำหนดลมหายใจ ภาวนาพุทโธ และกำหนดจิตให้กับที่พระพุทธรูป ซึ่งได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้าง ที่ได้ผลคือจิตจะสงบนิ่ง บางครั้งตัวก็โยกเยกเหมือนคนนั่งหลับ ลูกอยากกราบเรียนถามหลวงตาว่า ที่ลูกทำอยู่นี้ถูกต้องหรือไม่เจ้าคะ เมตตาลูกด้วยเจ้าคะ

หลวงตา ถูกต้อง การโยกเยกของร่างกาย อย่าไปสนใจกับมันนะ เวลาเราตั้งภาวนาที่แรกเราก็ตั้งด้วยดีทุกคนนั่นแหละ เรียกว่านั่งเป็นปรกติเรียบร้อยดีงาม แต่พอจิตเข้าทำหน้าที่อันนี้แล้ว ร่างกายจะโอนเอนจะโยกจะไปทางไหน เราไม่ต้องไปสนใจกับอาการเหล่านี้ เพราะเราไม่ได้ภาวนาเพื่อเอาอาการเหล่านี้ ภาวนาเอาจิตให้เที่ยงตรงให้สงบเย็น ร่างกายจะโยกเยกคลอนแคลนไปไหน บางที่มันเอนมันโอนไปอะไรบางคนก็มาสงสัยตัวเอง เราก็บอกว่าอย่าไปสงสัย กิริยาท่าทางอันนี้เป็นกิริยาท่าทางของธรรมทำงาน เหมือนเขาทำงาน เตี้ยขูดดินแล้วก็ตากไม้ มันกิริยาต่างกันไหมละ พิจารณาสิ กิริยาของคนขูดดินกับคนตากไม้ หรือขนหามเสามันต่างกันไหม อันนี้กิริยาของอาการต่างๆ มันก็เป็นไปตามอาการของมันแปลกๆ อย่าไปสนใจ แต่งานของจิตไม่ปล่อย

สติเป็นสำคัญมากนะ มันจะไปยังงี้ก็ตาม คนเราถ้าตั้งสติไว้ให้อยู่กับจิตแล้ว อย่างน้อยจะรั้งตัวได้นะ ที่โมโหโทโสมาก ๆ พอสติจับปั๊บนี้มันเหมือนกับเหยียบเบรกห้ามล้อ ถ้าเป็นธรรมว่าถูกต้องแล้วเหยียบคันเร่งนี้พุ่ง สติตามเลย เข้าใจหรือ แล้วมีอะไรอีกละ

โยม เนื่องจากหนูได้พยายามหัดตัดความคิดความกังวลต่างๆ โดยการภาวนาพุทโธ ซึ่งความคิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ บางครั้งก็ผุดขึ้นมาในขณะสวดมนต์และขณะทำสมาธิ ขอกราบเรียนถามหลวงตาว่า จะทำอย่างไรให้จิตไม่พุ่งชานง่ายเจ้าคะ

หลวงตา ตั้งสติให้ดี เหล่านี้มันต่อยเราเวลาเปลอ พอสติจางๆ ไปเมื่อไร ความคิดความปรุงจะออกทันที ถ้าสติได้อยู่แล้วจะไม่ออก เมื่อไม่ออกแล้วก็เรียกว่าทำงานติดต่อกันสืบเนื่องกันเป็นลำดับ เป็นความเพียรโดยแท้ ถ้ามีสติอยู่กับจิตแล้ว จะเป็นอาการเคลื่อนไหวใดๆ ก็ตาม เป็นความเพียรอยู่ในตัวของมันเอง คือจากสติที่เราตั้ง สตินี้หมายถึงว่าจ่อในจุด สัมผัสัญณะคือรู้ตามอาการของตนที่เคลื่อนไหวไปมาที่ไหน มันก็รู้ตัว

ของมันอยู่ตลอดเวลา นี่เรียกว่าสัมปชัญญะ คือกระจายออกมาเป็นสัมปชัญญะ ถ้าจ่อนี้เป็นสติ เข้าใจหรือ เอ้าว่าไป ก็เคยพูดแล้วว่าสติเป็นของสำคัญ

โยม เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๕๖ หนูไปสวดมนต์ที่วัดสังฆทาน นั่งสวดมนต์ที่กุฏิของหลวงพ่อสังวาลย์ เขมโก ขณะสวดมนต์จิตก็คิดไม่ค่อยดี และหนูก็ได้กราบขอขมาหลวงพ่อสังวาลย์ทางจิต หนูจะอย่างไรดีเจ้าคะ จะทำให้จิตไม่วอกแวก เนื่องจากหลวงพ่อใหญ่ท่านก็เป็นพระที่ตีมาก ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ หนูกลัวบาป จึงได้กราบเรียนถามหลวงตามาด้วยเจ้าคะ หนูได้ทำสมาธิในท่านอน และพอจิตสงบรู้สึกตัวใหญ่และตัวหนาขึ้นเรื่อย ๆ แต่หนูไม่ได้ตกใจอะไร ภาวนาต่อไปเรื่อย ๆ สักพักหนูจึงออกจากสมาธิ ที่ทำอยู่นี้หนูทำถูกต้องแล้วหรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา ถูกต้อง แต่เรื่องไปคิดยกโทษยกกรรมครูบาอาจารย์นั้น ท่านเป็นผู้ตีมากกว่านั้นนะ เราไปยกโทษยกกรรมท่าน เรียกว่า เรานี้เลวมากเข้าใจหรือเปล่า มันรับกันอย่างนี้ ที่นี้เราแก้ด้วยสมาธิจนตัวหนานั้นถูกต้องแล้ว ตัวหนาตัวบางเป็น เรื่องสมาธินี้บางที่ตัวเท่าภูเขาเราคนเดียวมัน เป็นอยู่ในจิตนะ ร่างกายก็เท่าเดิมนั้นแหละ แต่เราอย่าไปตื่นตื่นตกใจกับมัน ให้อยู่กับจิตนั้น มันจะใหญ่โตขนาดไหนก็ตาม ความรู้คือสติกับจิตให้อยู่ด้วยกัน เช่น เราภาวนาบริกรรมก็ให้บริกรรมอยู่ตามนั้น แล้วเรื่องเหล่านี้มันก็จะค่อยลงของมัน เมื่อเราไม่เอนไปตามมัน ถ้าเอนไปตามมันมันเป็นอีกแบบหนึ่งนะ คือกระแสของจิตนี้ไม่มีสิ้นสุด ไปเรื่อย ๆ เมื่อเราให้อยู่กับความรู้แล้วเรื่องทั้งหลายจะสงบลงมาสู่จุดเดียวคือความรู้แล้วจะเป็นปรกติ ถ้าสงบ ๆ ปรกติ สว่างใสก็เป็นปรกติไม่แสดงอาการแพรวพราวหรือผาดโผน เข้าใจแล้วหรือ เออ เอ้า มีอะไรอีก

โยม คนต่อไปครับ กราบเรียนถามหลวงตาที่เคารพอย่างสูงยิ่ง ครอบครัวของหลานเคารพเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาทั้งครอบครัวเจ้าคะ และได้มีโอกาสไปกราบหลวงตาในหลาย ๆ ครั้งเจ้าคะ ทั้งคุณพ่อคุณแม่ พี่ ๆ และหลาน น้อง ๆ ในระยะหลังนี้ เพื่อนของคุณพ่อมักจะขายพระเครื่องให้คุณพ่อในราคาที่ว่าจะตีมากในอนาคต หลานได้มีโอกาสทราบว่าคุณพ่อมีการซื้อพระเครื่องเข้ามาที่บ้านเป็นระยะ ๆ ด้วยราคาที่ถือว่าสูงพอสมควรสำหรับตัวหลานเองมีความคิดว่า การซื้อขายพระเครื่องเพื่อหวังผลที่นอกไปจากเพื่อการปกป้องคุ้มครอง หรือผลประโยชน์ทางด้านจิตใจของเจ้าของนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ให้โทษเจ้าคะ เพราะเป็นเรื่องรูปธรรม และเป็นทรัพย์สินประเภทหนึ่ง ซึ่งบางคนก็เก็บสะสมพระเครื่องไว้มาก ๆ หลานอยากกราบเรียนถามหลวงตาให้ช่วยให้โอวาทเกี่ยวกับเรื่องการซื้อขายพระ

เครื่อง ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ว่าการกระทำเช่นนี้จะมีโทษมากน้อยเพียงใด เจ้าคะ

หลวงตา โทษไม่โทษก็ตามเถอะ อย่าไปหาขายพระเครื่อง พระเครื่องธรรมดาก็เป็น พระพุทธเจ้า เอาพระพุทธเจ้ามาเป็นสินค้าขายเกลื่อนเวลานี้เต็มไปหมด พวกชาวพุทธขาย พ่อตัวเอง พระพุทธเจ้ามีเยอะ แล้วมีหลายรายนะที่มาถวายพระพุทธรูปให้เรา มาถวาย แล้วเราก็อำ รับให้แล้วเอาคืนไปกราบเสียไปเท่านั้นละ เราไม่เอา เพียงแค่นี้ก่อนลึกกว่า นั้นยังไม่พูด มันไม่ควรจะรับได้เอาแค่นี้ก่อน อำ รับให้แล้วนะเรียบริ้อยแล้วหลวงตา รับให้แล้ว อำ เอาคืนไปกราบนะ ความจริงก็คือเราไม่เอา จะส่งเสริมคนให้เป็นบ้ขาย พระพุทธรูป เอาพระพุทธรูปเป็นปลาเนาไปขายเกลื่อน คนนั้นก็ว่าดีบว่าดี มันก็ดีแหละดี แบบนี้นะ ดีแบบเล็กว่านี่เป็นยังงั้นมันไม่มีมันไม่รู้เข้าใจไหม จำเป็นอะไรจะต้องเอา พระพุทธเจ้ามาขาย

ทีนี้เวลาทำขึ้นไปเมื่อขายได้มีราคาดีอย่างนี้ มันก็มีกำไรไหม ก็มีกำลังใจสร้าง พระพุทธรูปขึ้นขายเกลื่อน เดินไปตามถนนหนทางให้ระวังนะ เตียวไปโดนพระพุทธรูปเข้า นะ เขามาขายเกลื่อนอยู่นั้น สินค้าใหญ่เข้าใจไหม พวกนี้เป็นอย่างนั้นนะ หากิน อาศัย ธรรมนี้เป็นเครื่องหากิน เวลานี้เกลื่อนพระพุทธเจ้าเป็นสินค้าอันใหญ่หลวง ศาสนานี้เป็น สินค้าอันใหญ่หลวง ขายเกลื่อนกันไปหมด อะไรที่จะพอเอาไปขายได้เป็นประโยชน์ว่าอย่าง นั้นเลยตามความรู้สึกของเขา เกลื่อนไปหมดด้วยสิ่งเหล่านี้ แต่ที่จะเนรเทศกิเลส ขายกิเลส ออกจากใจให้มีความเบาบางภายในตัวเองมีความสุขบ้าง มันไม่สนใจกันนะ พระพุทธเจ้า สอนให้ชำระสิ่งเหล่านี้ที่มันหนัก

แม้ที่สุดไปเอาพระพุทธเจ้ามาขายกันอย่างนี้มันก็ยังไปใหญ่แล้วนะ ถ้าพูดไปมันก็ กระเทือน มันมีส่วนได้นิดหนึ่งส่วนเสียมาก นั้น ไม่พูดเสียดีกว่า อย่างที่เขาเอาพระพุทธรูป มาให้เราไม่ทราบวาก็ร้าย เราทำอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป มารับให้แล้ว อำ เอากลับคืนรับให้ เรียบริ้อยแล้วนะ คือเราไม่เอา มันจะเป็นการส่งเสริมพวกนี้ บางรายถ้าเราจะแย็บออกบ้าง ก็ นี่สินค้าใหญ่คือพระพุทธรูปนี่เห็นไหม พวกกันไปซื้อให้หมดบ้านหมดเมืองนะ เอามาขาย เกลื่อน อย่าสนใจกราบพระพุทธเจ้า ให้หาพระพุทธเจ้ามาขายกันกินอย่างนี้ แล้วกราบลม กราบแล้งไปอย่างนั้นนะ ว่าอย่างนี้ละเรา มันไม่รู้ภายใน อำ มีอะไรอีกว่ามา

โยม ครับ อันนี้ค่อยข้างยาวครับผม

หลวงตา มันยาวขนาดไหนลองว่าซิ เราจะไปขยายหูใหม่นะ

โยม อันนี้เขาบอกว่า เขาปฏิบัติเมื่อปีที่แล้วนี่เอง แล้วก็เป็นคนชอบคันคว้า ไม่มีครูบาอาจารย์แล้วเป็นคนขี้สงสัยด้วย

หลวงตา คันคว้าหรือมันเป็นบ้าคิดก็ไม่ทราบละ อันนี้มันสงสัยเราอยากถาม

โยม ซื้อหนังสือมาอ่าน แล้วก็มาปฏิบัติด้วยตัวเองทำอยู่ที่บ้าน เขาบอกว่าสวดมนต์ ทำวัตรเช้า-เย็น แล้วก็บทอื่น ๆ อีกตามใจ หนูสวดไปพยายามแปลความหมายไปว่า บทสวดมนต์สอนว่าอะไร เสร็จแล้วก็นั่งสมาธิ ตอนเช้าสวด ๑๐ นาที นั่งสมาธิประมาณ ๒๐-๔๐ นาที ตอนเย็นสวด ๓๐ นาที นั่งสมาธิประมาณ ๑๕ นาทีคะ ทำทุกวันประมาณ ๑ ปีเจ้าคะ ถือศีล ๕ ด้วย แต่บางทีก็ทุศีล วิธีที่หนูนั่งสมาธิใช้คำว่า อนัตตา คะ หนูคิดว่าน่าจะเร็วที่สุด เมื่อไม่มีเราก็ก็นั่งสมาธิอย่างอื่นเหลือคะ นั่งสมาธิตอนหลับตาหนูก็คิดกราบขอพระคุณ พระศาสดา พระธรรม พระสงฆ์ อาจารย์ผู้มีพระคุณก่อน และขออนุญาตมีท่านคุ้มครองให้เจริญในธรรมที่ถูกต้องเจ้าคะ หนูกลัวหลงทางเพราะหนูหัดเอง แล้วหนูก็ขออนุญาตทุกอย่างทีไรในตัวหนูมี ความสงบดี ๆ ไฉน ๆ ที่มีให้ โยนิ ๔ ขอให้ทุกคนมีความสุข มีดวงตาเห็นธรรมที่ถูกต้อง สามารถเข้าใจว่าทุกภพทุกชาติไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และไม่ควรรยึดถือเป็นตัวเป็นตน ขอให้ทุกท่านละวางอวิชชา กิเลสตัณหา โลภะ โทสะ โมหะ ให้ได้พ้นทุกข์พ้นภพพ้นชาติได้ด้วยกัน ระหว่างที่แผ่ไปก็สอนตัวเองไปด้วยเจ้าคะ ว่าเราต้องคิดแบบนี้ วิธีช่วยให้สมาธิได้ดี เข้าสมาธิได้เร็วและสติดี คิดอะไร ๆ ที่ไหลออกมาออกแวกได้ดีเจ้าคะ

ขอเรียนถามนะครับ ข้อ ๑ ระหว่างนั่งสมาธิ ถ้านั่งตั้งแต่ ๑๕ นาทีขึ้นไป วันนั้นเป็นวันที่สบายโล่ง ๆ พอนั้นก็จะมีแสงจ้า ๆ มาสักแป๊บหนึ่ง หนูก็จะดูว่าแสงอะไร สักพักก็หายไป แสงสีสว่างเหมือนไฟฉายส่องเข้าตานะคะ หนูก็ดูต่อ บางทีก็เป็นสีเงิน สีฟ้า หนูก็ดูไปเรื่อย ใช้สติข่มตัวเองไปอย่างเดียวว่าอย่าวิ่งไปดูบ่อย ให้กลับมาอยู่กับเนื้อกับตัว ความรู้สึกหนูเหมือนเป็นพลังงานอะไรอย่างหนึ่ง เป็นอณู ๆ คะ เป็นความรู้สึกณะคะ ตัวหนูสิ่งรอบข้าง ห้องพระ บ้าน ดึก เป็นเหมือนกันหมด คือเป็นอณู ๆ เหมือนกัน เหมือนเป็นอากาศเป็นลมณะคะแต่ไม่ใช่ เป็นเหมือนคลื่นที่แผ่ไปได้เรื่อย ๆ เท่าที่สติเรามีนะเจ้าคะ เป็นเหมือนคลื่นทีวีที่เป็นจุด ๆ แต่ละเอียดจนบอกไม่ถูก...รู้สึกว่ามีพลังงานที่วิ่งออกไปจริง ๆ วันไหนลืมตาจากสมาธิขึ้นมา ยังเห็นเป็นคลื่น ๆ อยู่ในอากาศ (หนูเปล่าบ้านะคะ)

หลวงตา เขาไม่ว่าเราวงเล็บใหม่ก็ได้ บอกนี่คือตัวบ้า วงเล็บไว้เข้าใจไหม เขาวงเล็บกลัวบ้าหรืออะไร นี่คือตัวบ้าว่างั้นเลย วงเล็บติดกันไว้ มันไม่ค่อยได้หลักได้เกณฑ์นะพูดอย่างนี้ คิดไปอย่างโน้นอย่างนี้มันกลายลม ๆ แล้ง ๆ ไปมันไม่มีหลักมีเกณฑ์อะไร เลยลืมสติอันนั้นละคิดไป สติจ่อลงตรงไหนเป็นผลขึ้นมา นี่ไม่ค่อยได้เรื่องได้ราวอะไร ให้สรุป

ความลงมาให้จิตสงบด้วยสติกับคำบริกรรมนี่เป็นที่เหมาะในอันดับแรกเข้าใจไหม ให้อ่านอย่างนั้น อย่างนั้นมันเร็ว ๆ ร่อน ๆ ไปแล้วเลยโลเลไป ครั้นสุดท้ายก็ว่าตัวไม่บ้าเหอ นั่นแหละ มันเป็นบ้าแล้วมันก็ไม่รู้ตัว ถ้าบอกว่านี่มันก็วงเล็บไม่เป็นละ เข้าใจไหม ไอ้เราก็ไม่เขียนวงเล็บเพราะมันเลยเถิดแล้ว ไม่เขียนแกกั้นละเข้าใจไหม คนตายจะแกยงใจ เอ้า ว่าไป

โยม ข้ามไปข้อ ๒ เลยนะครับ ข้อ ๑ มันก็อย่างที่ว่าละครับ อย่างที่หลวงตาว่า บ้าไปแล้วละครับ

ข้อ ๒ นะครับ เวลาที่นั่งว่างมาก ๆ แล้วตัวเองก็เป็นมวล ๆ แม่ได้เจ้าคะ ตอนนี้อยู่ยังรู้สึกตัวตลอดเวลา เป็นความรู้สึกว่าหนูเป็นมวลธรรมชาติอะไรสักอย่างหนึ่ง

หลวงตา แน่ะ มันแยกออกแล้วนะ อย่างนั้นละมันไม่อยู่ในหลักธรรมชาติที่ารู้หลักธรรมชาตินะ เอ้า ว่าไป

โยม เขาก็บอกว่า เขายังรู้สึกตัวอยู่ว่าจะวางตัวแล้วก็ป็นอนุ ๆ แม่รอบได้เหมือนเดิมอีกครับ เขียนอธิบายลำบากเจ้าคะยากที่จะเขียน หนูขอกราบถามว่าหนูควรจะทำอย่างไรต่อไปเจ้าคะ ขอคำแนะนำ

หลวงตา ให้ชำระอณู ๆ บ้างนี้ ไปโดยลำดับ เอ้า ก็อย่างนั้นซิ ให้ชำระอณู ๆ บ้างนี้ไปโดยลำดับ แล้วเรื่องบ้างก็จะค่อยหายไป เพราะอณูหายไป เอ้า ว่าไป

โยม ข้อ ๓ หนูมีชีวิตประจำวันที่มีความคิดไม่เหมือนใครเจ้าคะ ดูอะไรค่อนข้างสลดหดหู่และขี้สงสารเกินเหตุ อารมณ์หนูบางมากเจ้าคะ ไม่รู้จะอธิบายอย่างไรคะ การดำเนินชีวิตประจำวันที่ดีควรทำอย่างไรเจ้าคะ

หลวงตา ควรไปนั่งอยู่บนภูเขาที่หนา ๆ นั้นนะ จะตายให้ตายอยู่บนภูเขานั้นเข้าใจไหม อารมณ์บ๊อย่างนี้ไปอยู่บนภูเขาก็จะเป็นบ๊อยู่บนภูเขาเข้าใจเหอ อยู่ที่ไหนก็จะเป็นบ๊อยู่ที่นั่น ไม่มีแน่นอนละ ว่าสวดอนัตตามากเร็วมาก คือตัวมันเร็วมากมันไม่เข้าใจไหม เออ เอ้า ไป

โยม ข้อสุดท้ายครับ ชีวิตประจำวันนี้ยากมากคะ หนูพยายามจะหาความสงบในสมาธิ และการตัดอะไรต่ออะไรในสมาธิมาใช้ในชีวิตประจำวันทีวอกแวก ยากจังคะ ทำได้บ้างไม่ได้บ้าง พยายามอยู่เจ้าคะ หนูขอรับกวนแค่นี้ละคะ เขียนมายาวมากไม่รู้จะเริ่มต้นและจบอย่างไร ขอคำแนะนำด้วยเจ้าคะ

หลวงตา อ้อ ที่มันตั้งแต่เริ่มเป็นบ้านี้ได้สุดขีดก็เป็นบ้าไปสุดขีด มันจะไม่มีลดแหละ ให้อ่านอย่างนี้ละ พามันไปเท่าไรมันก็ไปบ้าของมันเรื่อย ๆ แหละ จบแล้วอันนี้ก็ดี

โยม อีกคนครับ คนนี้สุดท้ายครับ

หลวงตา เอ้า ว่ามา

โยม คนนี้เขาบอก ตอนที่เขาอยู่ ม.๓ เรียนหนังสือ ม.๓ นะครับ หนูฝันเห็นศพตัวเองนอนอยู่ในโลงศพ ตอนนี้อายุ ๒๓ ปีแล้วก็ยังคงฝันอยู่เหมือนเดิม บางครั้งในฝันยังมีคนชวนไปดูศพก็มีคะ ตื่นมามันก็กลัวผี ทำยังไงเจ้าคะจะไม่ต้องฝันแบบนี้อีก หรือนานๆ ฝันทีหนึ่งก็ยังดีเจ้าคะ

หลวงตา ให้เอาศพมาติดไว้กับตัว เอ้า จริง ๆ นี่เป็นธรรมนะ คือน้อมศพเหล่านั้นเข้ามาหาตัว ตัวเราเป็นศพทั้งคนทำไมไม่ดู ไปดูแต่ภายนอก ให้น้อมศพภายนอกให้เข้ามา โอบนโยนิโก น้อมเข้ามาหาตัวเองนี่คือศพ แล้วก็พิจารณาอยู่กับศพตัวเองนี้ แล้วเรื่องเหล่านั้นจะจางไป ๆ ศพทั้งหลายจะเข้ามาอยู่ตัวเองแล้วก็เด่นขึ้นที่นี้ เข้าใจ เออ นั่นถูกต้องอย่างนี้

โยม ครับ ต่อไปนะครับ ตัวหนูมักจะรู้สึกเบื่อ ๆ อยู่ ๆ ไม่รู้มันเบื่ออะไร พอโตขึ้นก็รู้สึกเบื่อมากขึ้น เวลาเบื่อมากๆ ก็อยากนั่งสมาธิอยู่คนเดียวเงียบๆ แต่ครูบาอาจารย์ท่านก็กำชับไม่ให้นั่งเด็ดขาด

หลวงตา ใครกำชับ

โยม ครูบาอาจารย์

หลวงตา อาจารย์บ้ำ เป็นบ้ำไปถึงอาจารย์แล้วตัวของมันจะไม่เป็นบ้ำยังไง แต่อาจารย์มันก็เป็นบ้ำเหมือนกันแล้วจะหาของดีที่ไหน ไปหากับอาจารย์ อาจารย์บ้ำใหญ่เท่าไรยิ่งบ้ำใหญ่เข้าไป จะไปหาอะไรอย่างนั้น

โยม แต่อาจารย์ก็กำชับไม่ให้นั่งเด็ดขาด มีแต่พูดว่าจะ เป็นบ้ำเป็นประจำ

หลวงตา นั้นละมัน เป็นบ้ำแล้ว โอ้ อะไรก็ไม่รู้ พระพุทธเจ้าสำเร็จเป็นศาสดาขึ้นมา เป็นบ้ำด้วยภาวนาหรือมันทำไมไม่คิด พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาขึ้นมาด้วยการภาวนา สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ของเราได้เป็นสรณะของโลกด้วยการภาวนา ทำไมเราเห็นภาวนาเป็น อย่างนั้น ถ้าไม่ใช่เราวนเป็นบ้ำไปต่างหาก ภาวนาไม่ได้ทำคนให้เป็นบ้ำ เรื่องที่ว่า ความบ้ำมันติดอยู่ในใจนี้ออกไปมันไม่มีทางเดินมันก็เดินระเห่ร้อนไม่มีหลักยึด นี่แหละทำคนให้ เป็นบ้ำได้เข้าใจหรือ รู้ันรู้ันก็เพลินรู้ไปก็ เป็นบ้ำได้ เรื่องภาวนาท่านไม่ให้ไปโน้นให้ดึงเข้ามา นี้ต่างหาก มันผิตนี้มันก็ไปบ้ำของมันเข้าใจหรือ

โยม เดี่ยวขออีกนิดท้าย ๆ ครับ แต่ตอนหนูอยู่กับท่าน หนูก็เคยนั่งสมาธิคะ กลับมากรุงเทพฯ มันก็อยากนั่ง ได้แต่คิดถึงครูบาอาจารย์ ที่ห้องก็มีหนังสือหลวงตาเพียง

เล่มเดียว ก็ได้แต่อ่านกลับไปกลับมาอยู่บ่อย ๆ ถ้ากลัวผีมากก็ได้อ่าน เอาหนังสือมากอด
แล้วก็นอน เปื่อ ๆ ก็หิบบมาอ่าน

หลวงตา เอ้า ถูกชั้นนี้ยังไม่ถูกชั้นลึก ถูกชั้นนี้ก็ถูกเพื่อจะเข้าไปหาส่วนลึก เอ้า ว่าไป
โยม พระธรรมมาแสดงคืออะไรเจ้าคะ กายกับจิตคืออะไรเจ้าคะ ทำไมเด็กคนอื่น ๆ
เขานั่งสมาธิกันได้ แต่หนูจะนั่งได้ก็ต่อเมื่ออยู่กับครูบาอาจารย์เท่านั้นค่ะ แล้วอีกนานไหม
เจ้าคะจะได้นั่งสมาธิเหมือนคนอื่น ๆ เขา

หลวงตา เอ้า จากครูบาอาจารย์ไปก็ได้แต่อย่าจากพุทโธอยู่ในจิตนะ ให้มีสติอยู่กับ
พุทโธ จากครูบาอาจารย์ก็ได้ แต่อย่าจากพุทโธ เรียกว่าเราอยู่กับพระพุทเจ้าแล้วนั้น เอ้า
ว่าไป

โยม อาจารย์เขาสอนไม่ให้นั่งอยู่คนเดียวครับ

หลวงตา สอนก็ช่างหัวมันซิ บ้าสอนเราจะไปเชื่อมันหรือ อาจารย์ ๆ ใครตั้งชื่อก็ได้
นี่วะ อาจารย์พาเป็นบ้ามันเป็นได้คนเรา ควรยึดโยงถึงเรียกอาจารย์คนเรา นั่น

โยม เขาบอก ทำไมเด็กคนอื่น ๆ เขานั่งสมาธิกันได้ แต่หนูจะนั่งได้ก็ต่อเมื่ออยู่กับ
ครูบาอาจารย์เท่านั้นค่ะ

หลวงตา เออ ต่อไปให้นั่งได้เดินได้ไปได้อยู่กับพุทโธเท่านั้นพอนะ เข้าใจแล้วหรือ
ไม่จำเป็นกับเรื่องครูบาอาจารย์ในชั้นนี้ เอ้า อยู่กับพุทโธเสียก่อน

โยม แล้วอีกนานไหมเจ้าคะ จะได้นั่งสมาธิเหมือนคนอื่น ๆ เขา กลัวแต่ครูบาอาจารย์
จะจากไปก่อนเดี๋ยวจะไม่มีใครสอน ครับ

หลวงตา เอาละ ชี้เกียจตอบ อู๊ย.มันอะไรก็ไม่รู้ พูดว่าไปทุกแห่งทุกหน ให้ตอบทุก
แง่มุมได้นะ

โยม จบแล้วครับ

หลวงตา จบแล้วหรือ เราอยากจบตั้งแต่ยังไม่ถามปัญหาเหล่านี้จะมาว่าอะไร
เอาปัญหาเท่านั้นละวันนี้ไม่พูดอะไร นั่น ๓ โมงครึ่งแล้ว โอ๊ย.เล่นกับบ้าน้อยบ้าใหญ่ ๆ ลูก
ศิษย์เป็นบ้า อาจารย์พาเป็นบ้าไปเรื่อยไปเลยจะให้ว่าไง

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๓ บาท ๕๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๖ ดอลลาร์ เท่านั้นละนะ เรื่อง
ทองคำนี้เราไม่ได้หมายถึงว่าเมื่อเราหยุดการออกช่วยชาติบ้านเมือง คือเราหยุดการไปนั้น
ไปนี้เข้าใจไหม แต่เรื่องทองคำได้มากได้น้อยเราก็บินไปตามเรื่องของเราเข้าใจไหม ไม่ได้
อยู่ในกรอบอันนี้เข้าใจหรือ กรอบอันนี้คือว่าเราเคยไปที่ไหน ๆ ตามที่เคยเป็นมาแล้วนะ
ที่นี่เราจะหยุด สังขารร่างกายเราไม่อำนวยแล้ว แต่การรับบริจาคและผู้บริจาคให้บริจาคกัน

ไปเรื่อย ๆ ของเราไม่มีความหมายอย่างอื่นเข้าใจไหม มีความหมายเฉพาะเราหยุดเข้าใจ
เธอ อย่างอื่นเป็นไปตามเดิมไม่มีความหมายมาเกี่ยวข้องกัน เข้าใจแล้วนะ ให้บริจาคนตาม
กำลังของผู้บริจาคไปเรื่อย ๆ เอาจนกระทั่งมันถึงกาลหยุดแล้วเราจะประกาศเองนะ เข้าใจ
แล้วนะ เอาละทีนี้จะให้พร

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th